

Forfatter: Kalkar, Christian Andreas Herman

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Kalkar, Christian Andreas Herman (1866-12-14)

Citation: Kalkar, Christian Andreas Herman: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Kalkar, Christian Andreas Herman (1866-12-14)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)*, Karl Sehønbergs Forlag., s. 142. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-003-shoot-L0022522300030065.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Dr. theol. Kalkar til Laub.
Gladsaxe, 14. December 1866.*

Min kjære, elskelige Ven!— — —. De kan nok tænke, at ogsaa jeg er bleven stærkt afficeret af det Forslag til at opløse Folkekirken, som nu vist vil vinde Indgang i Lovgivningen; vi gaae saaledes ned ad en Skraaplan, idet vi Skridt for Skridt nærme os Independentismen. Det, som egentlig bedrøver mig mest ved denne Sag, er den Bevidste eller ubevidste Usandhed, som er forbundet dermed; thi Forslagsstillerne kunne ikke være blinde for, at det er et bevidst eller ubevidst Hykleri, naar de ville have en Frikirke indenfor Folkekirken ; thi det er dog i Grunden ikke det, man vil, men man vil give Selvraadigheden alt det Rum, man formaaer. Deri

— i denne Usandhed — ligger efter min Mening den egentlige Forargelses Klippe. Hvad skulle vi gjøre? Tie og see til? Lykkeligviis kunne dog de, hvem den hjemlige Kirke ligger paa Hjerte, ikke gjøre det, uden at de maae føle sig besværede i deres Samvittighed; men paa den anden Side er det vanskeligt at sige, hvad man skal gjøre? — — — Det synes mig den rette Tid at optage en Idee, for hvilken jeg arbeidede 1848, at der f. Ex. i Aarhus blev holdt et større Kirkemøde for hele Landet; dersom det blev vel ordnet, og kun de egentlig Fremragende kom tilorde, og man i Forveien havde bestemt Gangen og Formaalet, da troer jeg, at der vilde derved fremkomme en Udtalelse i konservativ Retning, for hvilken man vilde have nogen Respekt. En meget agtet Provst i Jylland har foreslaet at bringe en Adresse til Rigsdagen istand; dette har jeg fraraadet paa det Stærkeste ; thi deels er Adressevæsenet blevet saa udslidt og afslidt, al Ingen agter mere derpaa; deels vilde man s. 143derved anerkjende Rigsdagens Myndighed til at give Love i kirkelige Anliggender, hvad vi jo ikke ville. Et er at underkaste sig, hvad man ei kan ændre, et Andet at anerkjende Berettigelsen. Tænk engang noget over et Kirkemøde, og hvis De billiger Tanken, saa see ved Deres Collega i Aarhus at faae noget Saadant istand. At jeg ikke er blind for Vanskelighederne og Mislighederne ved Udførelsen, behøver jeg ei at sige Dem. — — —.

Og nu, kjære brave Biskop ! Herren lade den Hyrdestav, han har betroet Dem, være et Spiir, som den aandelige Konge bøier til Dem — til Vidnesbyrd om, at De har fundet Naade hos ham og tør gaae ind i den indre Kongesal; Gud skjænke Dem en glædelig Juul med alle Deres. Indeslut mig med al min Skrøbelighed i Deres Forbøn.

Deres i Herren forbundne
Kalkar.